

Max Vives Fierro,

DIRECTOR DE LA FCE

L'any comença amb grans expectatives en el terreny polític nacional i europeu. Cites electorals al nostre país -en els diferents nivells de govern- i ambiciosos plans presentats pel nou equip de govern de la Comissió Europea, estaran en el dia a dia de l'agenda política.

Entre els temes més rellevants i de més actualitat es troben les possibilitats i els límits del pla d'inversió de Juncker, les polítiques d'ocupació, les tensions entre el Nord i el Sud d'Europa, la dependència energètica i l'excés d'emissions de CO₂, la política migratòria i la cohesió dels Estats membres en el si de la Unió, el deute, etc. I en el terreny nacional, la culminació del procés sobiranista en unes eleccions per verificar democràticament l'opinió dels ciutadans. No menys important, l'impacte de "la nova política" en els següents comicis municipals. Desafiaments, tots ells, que requereixen d'una anàlisi que ha de permetre superar la lectura conjuntural i identificar elements de continuïtat i canvi des d'una perspectiva més de llarg termini, i identificar quines són les tendències i les prioritats en la definició de l'agenda política en els diferents nivells de govern que afecten el dia a dia del ciutadà. La FCE vol contribuir a identificar aquestes tendències, analitzar-les i donar pistes als que tenen la responsabilitat de prendre decisions polítiques.

En clau europea, vull destacar dos temes que esdevindran molt rellevants aquest 2015, i als que la FCE donarà especial seguiment durant aquest exercici:

El primer, el nou President de la Comissió Europea i el seu Pla. Com es ben sabut, el nou President de la Comissió ha presentat un Pla de 315.000,00 milions d'euros per a relançar el creixement i crear ocupació. Més enllà del titular, anant al detall de les xifres, en realitat es disposa d'un fons efectiu de 21.000,00 milions d'euros, que no ho seran en efectiu sinó amb garanties. El missatge, per tant, crea confusió i pot crear, a més, desconfiança. El President de la Comissió Europea ha de generar confiança i demostrar el seu lideratge, i la forma en que comença la legislatura, no ens permet ser gaire optimistes. Si a això hi afegim el seus antecedents a Luxemburg, quan era primer Ministre i també Ministres de Finances, amb el conegut cas Lux Leaks, es fa difícil pensar que aquesta persona pot promoure reformes que permetin assolir fites per relançar el creixement i l'ocupació, d'una forma profunda i solvent. Com pot esdevenir un líder creïble, tenint en compte la seva política fiscal a Luxemburg on va promoure acords fiscals secrets entre 300 multinacionals i el govern?

El segon, l'acord conegut com a TTIP (Trans-Atlantic Trade Investment Partnership). L'acord, que busca relançar el comerç i la inversió entre els Estats Units i la UE, té un origen llunyà en el 1990, en una declaració transatlàntica que va signar el President Bush com a President d'EEUU, Giulio Andreotti com a President del Consell Europeu i Jacques Delors com a President de la Comissió Europea.

El Tractat suposa riscos que cal conèixer, com les polítiques neoliberals que s'aplicaran i que estan incloses en el Tractat, la privatització de la justícia, ja que les discrepàncies se sotmetran a arbitratges privats, la pèrdua de drets laborals, els EUA només han subscrit dos dels vuit convenis fonamentals de la Organització Internacional del Treball, la limitació del principi d'estàndards tècnics i normalització industrial, la privatització de serveis públics, el risc de rebaixes salarials, etc. L'opacitat amb que s'estan donant les primeres

rondes de negociació no permeten calibrar els possibles efectes del tractat, i els termes en que es poden arribar a vulnerar les dimensions més amunt referides. En qualsevol cas, és evident que els acords i continguts del TTIP poden afectar als drets de ciutadans europeus i, per tant, caldrà prestar una detinguda atenció a la que es preveu una de les qüestions més polèmiques d'aquest exercici.

En fi, dos qüestions que afecten a la política europea que cal seguir de prop i que, si més no, serveixen per exemplificar que el procés de construcció europeu és més viu que mai. •